

Naam cursist(e) :

Straat :

Postcode en woonplaats :

Telefoon : E-mail:

ROMEINEN

Hoofdstuk 7:7-12

We hebben in de vorige les gezien dat de wet niet alleen geen kracht geeft om haar geboden te houden, maar de zonde in ons zelfs aanleiding geeft om actief te worden. Dit feit, dat de wet zo'n noodlottige uitwerking kan hebben, kan mogelijk ook in onze harten de vraag doen opkomen die de apostel in Rom. 7:7 stelt: “

.....?” Met andere woorden: iemand zou op de gedachte kunnen komen dat de wet *helemaal niet deugt*. Vooral als hij aan vs. 5 denkt (in les 12 is dit behandeld). De apostel gaat daar nu nader op in.

1. Als een machine een of ander materiaal moet verwerken, en het resultaat is onbruikbaar, dan kan het liggen aan de machine of aan het materiaal. God gaf de wet aan de mens. Als dit nu een slecht resultaat geeft, kan dat theoretisch liggen aan
..... of aan
2. De vraag of de wet ‘zonde’ is (vs.7a), beantwoordt de apostel met een krachtige ontkenning. Hij doet dat met de woorden: “!” De wet is dus in zichzelf *geen* ‘zonde’, maar het laat de zonde “” (zie vs.9b).
3. Verder staat er in vs.7b: “Maar ik de wet”. Hier gaat het om de zonde als het boze principe; om onze zondige innerlijke toestand.
4. “Want ook de begeerte zou ik niet” (vs. 7c). De begeerte is de in het vlees op komende lust en het verlangen die te bevredigen. In dit vers gaat het erom de boze, dwarse natuur van de mens aan het licht te brengen. Daartoe kiest de apostel, door de Geest geleid, waarschijnlijk het tiende gebod uit: “gij zult niet begeren”. Begeerte (of: lust) is in onze harten een wortel waaruit de zonde voortkomt (vgl. 2 Petr.1 :4). In dit verband kan het nuttig en tot zegen zijn om 1 Joh. 2:16 erbij te betrekken. Hoe luidt dit vers? “”
.....”
5. “Maar de zonde”(vs.8).

Het algemene gedrag van de mens laat zien dat hij juist des te meer haakt naar iets dat verboden is. Spreuken 9:17 schildert dit treffend: “

6. “Ik nu, doch ik stierf” (vs. 9).
Hoewel de apostel vanaf vs.7 in de ‘ik’-vorm schrijft, slaat dit niet op hemzelf, en evenmin op de normale ervaringen van een gelovige.

7. Onder dit ‘ik’ verstaat de apostel veeleer een ziel die weliswaar bekeerd is, en dus leven uit God heeft, maar het werk van de Heer op het kruis nog niet in haar volle draagwijdte voor zichzelf heeft erkend en aanvaard. Het geweten van zo’n ziel is in het licht van God gebracht en ijvert voor de heilige eisen van God. Daartoe plaatst het zich onder de wet. Het moet echter vervolgens de pijnlijke ervaring opdoen dat het *geen kracht* heeft om aan de eisen van de wet te voldoen. Bekering en wedergeboorte betekenen op zichzelf nog niet, *bewust behouden* te zijn. De behoudenis *omvat meer* dan de wetenschap, dat men niet in de hel komt. Zij omvat ook de ervaring dat men is *bevrijd* van de zonde en van de macht van de satan.

8. “En het gebod,” (vs.10). In Gal. 3:12b lezen we: “Maar hij die deze”
Omdat ik ze echter *niet* gedaan heb, bleek de wet voor mij een werktuig te zijn dat mij de dood bracht. De vruchten die ik voortbracht, droegen het kenmerk van de (geestelijke) dood.

9. Wie is schuldig aan dit treurige resultaat? De wet? Nee, maar **de zonde**. “Want” (vs.11).
De wet is dus voor mij wel een werktuig van de dood geworden, maar de *oorzaak* van alle slechte vruchten is de *zonde* die in mij woont.
De “*verleiding* van de zonde” (Hebr. 3:13b) bestaat in het feit dat de zonde eerst “een tijdelijke genieting” belooft (zie Hebr. 11:25b).

10. Dat de wet niet tot het gewenste resultaat kan leiden, ligt dus niet aan de wet maar aan onszelf. De wet is op zichzelf goed. We moeten steeds in herinnering houden, dat zij door God gegeven is als de uitdrukking van Zijn (minimum-) eisen aan Zijn volk Israël.
“Zo is dan” (vs.12).

Deze ingevulde les s.v.p. terugzenden aan je corrector; dat is:

Naam :

Adres :

Postcode/plaats:

E-mail :